

Декларація єдності православних християн в Америці

Ми віримо, що ми найщасливіші люди, благословенні Богом бути православними християнами і бути вільними американцями. Ми приймаємо відповідальність «робити учнями всі народи» на цих берегах, як Христос вимагав від нас під час Свого Вознесіння.

Ми черпаємо натхнення з заяви 1922 року Вселенського Патріарха Мелетія, який сказав: «Я бачив і розумів, наскільки піднесенням могло б бути ім'я Православ'я... якби понад два мільйони православних людей були об'єднані в одну церковну організацію, Американську Православну Церкву. »

Ми бачимо, що православне християнське свідчення в Америці ослаблене нашою роздробленістю на більше ніж десяток етнічних анклавів. Ми віримо, що Христос плаче через цю роз'єднаність.

Ми закликаємо всіх православних християн Америки - духовенство і мирян - об'єднатися в єдину, єдину Православну Церкву Америки, згідно з історичними правилами і традиціями Православ'я.

Ми сподіваємося на наших ієрархів в Асамблеї єпископів, яка була заснована в 2009 році саме з цією метою – вести нас у цьому квесті. Ми закликаємо їх – як Йосипа з Ариматеї – набратися сміливості та, як і ми, бути відкритими такими, що готові принести жертви заради збереження та розвитку Церкви Христа для наших дітей і шукачів божественної істини.

Ми заявляємо, що ми є американцями, які пишаються походженням зі стародавніх берегів, але більше не є частиною церковної діаспори, яка ставить етнічну приналежність перед православним християнством, щоб наша Церква не зникла, оскільки етнічні зв'язки з часом зменшувалися.

Ми вважаємо, що управління нашими парафіями та єпархіями з Материнських Церков на далеких берегах є неканонічним і непрацевдатним. У цьому ми керуємось чіткими церковними канонами та традиціями: щоб у будь-якій місцевості був лише один православний єпископ; що іноземні єпископи не мають влади за межами своєї території; і щоб згідно з ustalеною православною традицією переважної більшості місць, коли православна християнська національна громада розвивалася на новій території, була заснована єдина помісна церква, яка об'єднує кожного віруючого в православному вченні.

Ми знову стверджуємо належну роль мирян в управлінні Церквою. Ми розуміємо, що це означає, що миряни підкоряються духовенству в повазі та питаннях доктрини. У свою чергу, ми віримо, що православна християнська традиція та історична практика вимагають від духовенства поваги до закликів мирян до підзвітності, прозорості, колегіальності, дотримання процесу та канонів Церкви, а зрештою – єдності.

Роблячи цю заяву, ми нагадуємо собі про історичну мужність і лідерство мирян у встановленні та зростанні єдиної християнської Церкви, у захисті істинної віри Православ'я під час багатовікових суперечок та у будівництві нових парафій по всьому світу, коли імміграція процвітала.

Ми віримо, що іноземна адміністрація та байдужість, а також місцева етнічна роздробленість і роз'єднаність надто часто призводять до поганого управління. Це значною мірою сприяло занепаду американських парафій та єпархій, оскільки наступні покоління бачать етнічні церкви, які байдужі та не реагують на їхні потреби в мультикультурній Америці. Ми віримо, що ми є окремою та зрілою американською православною християнською спільнотою, яка готова стати єдиною, об'єднаною Православною Церквою Америки.

Ми розуміємо побоювання, пов'язані з перспективою змін. Ми віримо, що об'єднана, відроджена Православна Церква Америки була б потужною духовною та моральною динамом, яка була б могутньою силою добра у світі, забезпечуючи більшу підтримку та життєздатність стародавнім

Патріархатам і Матері-Церквам, ніж розділені, занепадаючі етнічні юрисдикції. забезпечення.

Зокрема, ми передбачаємо, що об'єднана Православна Християнська Церква Америки стане зміцненим оплотом підтримки стародавніх Патріархатів, які більше не мають внутрішнього державного захисту, який мають національні Православні Церкви. Ми віримо, що ця об'єднана американська церква, володіючи потужним голосом відданих американських громадян, забезпечить безпрецедентний рівень матеріальної, моральної та політичної підтримки світового православ'я. Об'єднане, зростаюче товариство всеправославних архонтів [Order of St. Andrew the Apostle – Archons of the Ecumenical Patriarchate in America] і стражів віри інших юрисдикцій, які зобов'язалися підтримувати та захищати стародавні Патріархати Константинополя, Александрії, Антіохії та Єрусалиму, зміцнить особливі стосунки, які пов'язують дітей з їхніми батьками.

Ми вважаємо, що занепокоєння щодо втрати традицій, звичаїв і мови також є недоречними, оскільки ми рішуче приписуємо американському ідеалу « *e pluribus, unum* ... з багатьох один», для дотримання місцевих практик, парафія за парафією. Ми віримо, що мова і звичаї повинні і повинні підтримуватися на вибір парафій. У цьому американський мультикультурний експеримент триватиме, як і від самого початку. Ранні всеправославні зусилля, такі як Міжнародні православні християнські благодійні організації (ІОСС) і Православний християнський місіонерський центр (ОСМС), побачать свою добру роботу в об'єднаній Церкві.

Ми також віримо, що американська модель нових Сполучених Штатів, якій знадобилося більше десяти років від проголошення незалежності до узгодження правлячої конституції, є корисною моделлю для нашого нового управління Церквою. Ця нова Церква не знищить нашу православну ідентичність і не ігноруватиме наші традиції та прецеденти, а замість цього пристосує ці Богом натхнені та освічені часом догмати в рамках реальності об'єднаної Православної Церкви Америки. Ми віримо, що можемо не поспішати, зростати у Христі та робити це правильно.

Тому ми віримо, що наша Асамблея Єпископів повинна – як це було в історичній практиці – зібратися як синод, обрати свого власного головуючого ієрарха, проголосити Церкву в Північній Америці автокефальною, канонічною церквою та домагатися визнання цієї автокефалії від п'ятнадцяти. Автокефальні православні церкви.

У цьому ми звиваємо Святого Духа, Який омиває світ у мудрості та доброму порядку, і Який не знає національних, етнічних чи будь-яких інших кордонів, щоб Він допоміг прояснити всій землі нашу молитву: допомогти нашій Церкві процвітати, таким чином зберегти і принести Христа в життя всіх людей. Ми молимося, щоб Господь керував цими зусиллями, щоб вони завжди були пройняті сердечною смиренням, і щоб нова об'єднана Церква, за яку ми молимося і над створенням якої ми працюємо, була завжди і всіма способами для більшої слави. Бога.